

Recepcije i aspekti

Vjerovatno najveća razlika između čisto helenističkog pristupa astrologiji i kasnijeg njenog shvatanja od strane arapskih astrologa nalazi se u različitoj evaluaciji svih "okolnosti" u kojima se planeta može naći.

Međutim, kada se pominju "razlike" pri tome se ne misli i na kontradiktornosti. Čisto "grčko" sagledavanje planeta je bilo poprilično statično i može se pronaći sasvim malo pokazatelja u prilog važnosti posljedica proizašlih iz aplikacije jedne planete ka drugoj. Izuzetak od ovoga čini jedino MO, gdje je detaljnije analizirano od koje planete je u separaciji, a prema kojoj aplicira. Astrolozi koji pripadaju "arapskoj eri" bili su ipak vjerniji helenističkim principima nego što im se to priznaje. Ali njihov možda i najveći doprinos astrologiji bilo je uvođenje veoma dinamičnih principa međusobnih planetarnih "odnosa". Oni u tom smislu nisu bili prosto 'inovatori', već je njihovo rasudjivanje bilo prirodan zaključak proistekao iz dubokog razumijevanja izvornih astroloških principa.

Izvorni princip 'dispozicije' nalazimo u grčkoj astrološkoj tradiciji i ona znači da planet položen u nekom znaku daje svoju dispoziciju vladaru toga znaka.

Grci su smatrali da sve dok vladar može da 'vidi'(aspektira jednim od aspekata tradicije) svoj domicil, on ima i vlast, autoritet da uređuje i raspolaze svime što se u njegovom domicilu desava(sto naravno uključuje i bilo koji planet/planete koje se u njemu eventualno nalaze).

Princip 'averzije' ("to fall amiss" - pasti neprikladno, nezgodno/promasiti) koji podrazumijeva nedostatak klasičnog aspekta vladara ka svom domicilu(odnos znaka na ASC sa 2.,6.,8. i 12. znakom zodijskog kruga) je kasnije, pomalo neprecizno, sa Grčkog na Latinski preveden kao 'kadentan'.

Dok su Grci time izrazavali ideju da svaki planet koji 'padne promaseno' pada u inkonjunkciju ka svom domicilu, Arapi su taj princip proširili i nadogradili dovodeći ga ka njegovom krajnjem zaključku.

Masha' Ilah kaže u svom djelu "O recepciji":

Koji god od ovih sedam planeta bude pridružen nekom drugom iz domicila ili

egzaltacije toga drugog planeta jednim od vazećih aspekata, ili su u istom znaku, i predaje mu svoju dispoziciju, taj drugi planet će ispuniti njegov zahtjev u skladu sa Bozjom voljom.

'Predavanje dispozicije' je termin koji dolazi od najranijih srednjovjekovnih arapskih astrologa i znači prosto slijedeće:

Svaki put kada planet aplicira ka drugome, 'laksi' i brzi prema 'tezem' i sporijem, on onda predaje svoju dispoziciju i 'predmet', 'stvari' tom drugom, sporijem planetu. Ako taj drugi planet prima dispoziciju aplicirajućeg planeta (receptija po domicilu ili egzaltaciji) onda će on ispuniti njegov zahtjev u savršenom prijateljstvu.

Abu Ma' shar kaže

Najsnaznija receptija je po vladaru domicila ili egzaltacije. Receptija koja je zasnovana na samo jednom od ostalih, slabijih osnovnih dostojanstava (triplicitet, termin i lice) bice nedovoljna osim ako nije dana istovremena kombinacija dva manja dostojanstva. Jedan planet može primati drugi i sa aspektom bez receptije, iako je aplikacija sa receptijom jaka.

Npr., pretpostavimo da imamo planet (B) JU na 14* Ta a planet (A) MO na 4* Le. (A) planet aplicira ka (B); primalac aplikacije je u egzaltaciji MO - MO prima JU. Posto je MO na onom stepenu Le gdje JU ima dostojanstvo tripliciteta i termina (Egipatski set), JU isto prima MO; radi se o uzajamnoj receptiji. A posto je JU na 14* Ta u svom terminu, on na MO prenosi i svoju 'vrlinu' odnosno, onaj kvalitet i kolicinu osnovnog dostojanstva koju sam posjeduje.

Ovakva mogućnost prenosa 'vrline' je veoma važna u kontekstu neke situacije gdje je jedan planet bez ikakve količine osnovnog dostojanstva - tada on može biti ojačan planetom koji mu je predaje.

Bonatti navodi slijedeći primjer:

JU je na 9 Ar, a MA na 5* Ar; MA je 'pridružen' JU i prima ga u svoj domicil;*

stoga MA daje JU svoju vlastitu snagu i prirodu.

JU na ovom dijelu Ar posjeduje samo dostojanstvo tripliciteta, ali sada dobija i snagu(osnovno dostojanstvo) MA koje ovaj stice zahvaljujuci pološanu u svom domicilu!

NA ovom primjeru lako je uocljiva korisnost recepcije pri istovremenom 'predavanju dispozicije'.

U svojoj slabijoj formi, recepcija postoji i kada jedan planet prima drugi, ali bez aplikacije; npr., MO na 3* Le prima JU na 25* Ta u svoju egzaltaciju ali posto nema aplikacionog aspekta,ovo je slaba recepcija.

Al Biruni je isticao vaznost uslova koji ublazavaju averziju planeta, odnosno, nedostatak klasicnog aspekta medju njima. Ovaj tip recepcije je nazivan "velikodusnost" , a Ibn Ezra ga ovako objasjava:

Velikodusnost je situacija kada su dvije planete u izmijenjenim sjedistima ili nekim drugim vidovima osnovnog dostojanstva; iako ne aspektiraju jedna drugu, medju njima ipak postoji recepcija.

Primjeri 'velikodusnosti' bili bi VE u Ar, MA u Vi ili VE u Ar a MA u Pi; u prvom slucaju radi se o odnosu dvije planete preko znakova koji su u antiscijiskom odnosu, u drugom slucaju to bio bio odnos preko kontraantiscije.

Abu Ma' shar to objasjava jos detaljnije:

U velikodusnosti(tj.recepciji) neke su jace,neke slabije, neke su osrednje snage. Najveca velikodusnot vlada izmedju SO i MO. Jer, MO uzima od SO u svakom znaku, osim u opoziciji,koja je stetna. Zato, kad MO dodje u znak u kome SO ima neko osnovno dostojanstvo, njegova dobit se udvostrucuje; jedna je dobit od SO dostojanstva, druga od SO beneficne prirode. ME, kada se neki planet nadje u Vi, pruza mu isto dvostruku korist. Ali osrednja korist je ono sto svaki planet dobija od

drugog ako se nadje u njegovom domicilu, egzaltaciji ili kombinaciji dva manja osnovna dostojanstva. Sve sto je drugacije od spomenutog, bice slabo.

Princip 'svjedocenja' (testimony)

Jedan planet kaze nesto o drugom planetu; isto tako, on moze pruziti svoj iskaz o necem drugom sto je 'vidio' (kao sto su desavanja u nekom znaku=tematskom polju) tom drugom planetu, koji se onda ponasa u svojstvu sudije.

Odnos planeta preko 'svjedocenja' je impersonalan, aspektualni odnos je prisniji. Samo preko aspekta jedan planet moze stvarno osetiti ili pomoci drugi.

Slijede dvije definicije 'svjedocenja', obje poticu iz izgubljenog Antiochus-ovog originala; one su jedine u postojećoj literaturi. Kasniji autori bezbroj puta pominju koncept 'svjedocenja', podrazumijevajući njegovo značenje; zbog toga ovaj koncept nisu i sami definisali.

Sličnost ove divije definicija je dokaz da dolaze iz istog izvora.

Rhetorius-ova verzija (koja se nalazi u njegovim "*Objasnjeljima*") je po svemu sudeći, prepravljena (R. Schmidt) i predstavlja pogresno shvatanje originala.

Antiochus

Za zvijezde se kaze da pruzaju svjedocanstvo jedna drugoj kad god se desi da se nadju u znakovima koji medjusobno grade figuru opozicije, kvadrata, trigona, sekstila. Trigon je koristan i srodan, cak i ako je jedna od zvijezda destruktivna - tako prouzrokuje manje stete. Kvadrat je suprotan u djelovanju, cak i onda ako je jedna od zvijezda beneficna; opozicija je neprijateljska i gora ukoliko je prisutan jedan od malefika; sekstil je slabiji od ostalih figura.

Pomenute figure se kompletiraju na dva razlicita nacina - samo preko znaka ili po stepenima; zbog toga, iako zvijezde stvaraju figuru od 120 po znakovima, one cesto ne stvaraju takvu figuru po stepenima; slicno je i sa ostalim figurama.*

Porphirius

Svjedocenjem zovu stvaranje figura koje zvijezde grade u medjusobnim odnosima.

Stvaranje trigonalne figure je korisno i srodno, i čak iako je prisutna destruktivna zvijezda, ona je manje štetna. Tetragonalna figura je disharmonicna i neprijatna, sposobna da zada bol ako je prisutna destruktivna zvijezda. Dijametralna figura je neprijateljska, ali gora ako je prisutan malefik; heksagonalna je slabija. Ali mora se ustanoviti da li su zvijezde u stanju da kompletiraju figuru po stepenima, a ne samo po znakovima. Jer, zvijezde često stoje u konfiguraciji po znakovima, ali ne više/dalje po stepenima.

Iz ovoga pročitice da se dva scenarija trebaju isključiti iz definicije 'svjedocenja'(kako je ovdje obrazloženo)

- 1.) kad su dvije planete već bile u egzaktnoj geometrijskoj figuri(aspektu) i sada su u separaciji
- 2.)kada se dvije planete kreću prema egzaktnom aspektu, ali ne uspijevaju da je kompletiraju prije nego što jedna od njih prijedje u drugi znak

Da bi se moglo govoriti o 'svjedocanju', mora doći do perfekcije aspekta između dva planeta prije nego što jedan od njih promijeni znak.

Aspekt je figura obrazovana u okviru orbisa od 3*. Aspekt ne zahtjeva bezuslovno perfekciju u okviru znakova gdje se planete trenutno nalaze; može postojati aspekt preko granice znakova ali se on mora kretati u već pomenutom orbisu od 3*. Orbis od 3* vazi aplikativno i separativno, što čini ukupno 7* orbisa za svaki aspekt.

MO ulazi u konfiguraciju sa nekim drugim planetom kada aplicira u okviru 13*(put koji MO prijedje za dan) - Porphirius.

Drugi izvori kažu da ovo može da se desi bez perfekcije *unutar* znakova.

Kada planet sklopi figuru u odnosu na drugi u okviru 'svjedocenja', on zauzima stav, držanje, položaj prema njemu. Priroda toga stava zavisi od vrste figure i može biti neprijateljski ili neprijateljski, zavisno od uobicajene klasifikacije figura.

Međutim, kada planet *aspektira* drugi, oni stupaju u stvarni, bliski odnos; bivaju

zauzeti jedan drugim; u nekom prenesenom smislu, oni se 'bore'.
Planete u odnosu 'svjedocenja' *nisu* u aspektu.

Kada su planete u separaciji, ne može se reći da one aspektiraju jedan drugu. I aspekt i 'svjedocenje' mogu se pojaviti pri retrogradnosti jednog ili oba planeta; jedna od grčkih riječi za retrogradnost metaforički znači "opozvati svjedoka na unakrsno ispitivanje".

Ako postoji aplikacija ali aspekt ne dodje do perfekcije, to se može smatrati 'svedocanstvom' ali ono nema uticaja niti značaja za konačno prosudjivanje.

Prazan hod planeta Sahl Ibn Bishr definiše na slijedeći način:

Kada se MO ne povezuje sa nekim drugim planetom i nijedan planet se ne povezuje s njim. Ovo se zove prazan hod MO i njegovog tijela; time je naznačena uzaludnost i to je planet prognanik, onaj koji se ne povezuje sa drugim planetima.

Ovdje je važan pojam 'povezivanja'. On ga definiše na slijedeći način:

Povezivanje nastaje onda kada lakša i bržija zvijezda slijedi težu i sporiju i nastavlja da se kreće prema njoj i stize je, da bi bila pridružena s njom na istom stepenu i minuti; tada su one povezane.

Ova definicija 'povezivanja' je ista kao kod Abu Ma'shara:

Aplikacija po longitudi desava se samo ako planet koji je bržijeg kretanja ide prema onom koji je sporiji. Sve dok je brži planet na ranijim stepenima od sporijeg, on se kreće u aplikaciju s njim.

Sahl to još detaljnije razmatra:

Planet se ne smatra odvojenim od drugog dok se brzi i lakši ne udalji od sporijeg i teže polovinom svog tijela. To je njegova svjetlost; jer svaki planet ima tijelo, svjetlost i pojedinačne dijelove, tako da se polovina njegovih dijelova nalazi na

njegovom prednjem kraju, a druga polovina je iza. Znaj da je tijelo SO 30 pola od toga je ispred, a pola iza. Ako se bilo koji planet nadje izmedju 1* do 15* do SO, SO isijava svoju svjetlost preko tog planeta i s njime je povezano.*

Znaci, pojedinačni dijelovi 'tijela' su svjetla za koja nam kaze da predstavljaju polovine njegovog tijela koje se nalaze ispred i iza planeta. Stoga, kada Sahl kaze da svjetlo MO iznosi 12*, on govori o polovini njegovog tijela.

Ovakvo shvatanje nalazimo i kod Abu Ma'shara:

Svaki planet, svojim tijelom, ima uticaj na odredjenom broju stepeni ispred i iza sebe. uticaj tijela SO iznosi 15 ispred i iza; uticaj tijela SA i JU, obojice, iznosi 9* ispred i iza; uticaj tijela MA je 8*, ispred i iza; uticaj tijela VE i ME, oboje njih, je 7*, ispred i iza.*

Za raumijevanje njihovog shvatanja praznog hoda MO od znacaja ja i slijedece Sahlovo objasnjenje:

Ako je neki planet na kraju znaka i nije povezan ni sa jednim drugim planetom, i ako je slijedeci znak osvjetljen njegovom svjetloscu, onda koji god planet da je prvi obuhvacen tom svjetloscu bice povezan s njim, cak iako ga taj planet iz slijedeceg znaka ne vidi.

On ovdje u stvari zastupa ideju postojanja mogucnosti povezivanja i pridruzivanja planeta preko granica dva znaka. On isto tako istice:

Ponekad planet trazi konjunkciju ali je ne ostvari u svom znaku; ako aplicirajuci sustigne sporiji planet u slijedecem znaku i taj sporiji planet se prije perfekcije ne pridruzi nekom trecem planetu, cilj se ostvaruje.

Momenat uvođenja koncepta 'orbisa uticaja' u astrologiju je predmet cestih spekulacija i rasprava. Sahl i Masha' llah su bili otprilike savremenici, ali ipak postoji izrazita razlika medju njima koja se ogleda u njihovm razlicitom pristupu konceptu 'praznog hoda'.

Razlike bi mogle biti objasnjene uvodjenjem ucenja o 'orbisima uticaja' . Masha' llah, za razliku od Sahla, ne definise prazan hod planeta sam po sebi; u njegovim konsideracijama ne nailazimo na razmatranje 'orbisa uticaja'.

U njegovim djelima nema pomena 'orbisa uticaja' planeta,tj. njihovog tijela, itd. Masha' llah u svojim primjerima drugacije objasnjava 'pridruzivanje' planeta. U stvari, zanimljivo je da ne nailazimo na pomen 'orbisa uticaja' ni kod jednog od najranijih Arapskih astrologa, kao sto su Omar Tiberius ili Abu Ali Al Khayyat. Stoga je sasvim opravdan potencijalni zakljucak da je uvodjenje ucenja o 'orbisima uticaja' ono sto mijenja percepciju 'pridruzivanja' i shodno tome, sta jest, a sta nije 'prazan hod'. Ako se u praksi prihvata i koristi koncept 'orbisa uticaja', onda je isto tako neophodno razmotriti njegove implikacije u kontekstu 'praznog hoda'.

Perfekcija signifikatora i slucajevi njenog neuspjeha - pregled kroz astrolosku tradiciju

Sest vidova sprecavanja perfekcije je prilicno dosljedno obradjeno u spisima Arapskih astrologa koji su zivjeli u razdoblju od 8. do 11. vijeka: Masha'llah, Abu Ma'shar, Al Biruni; zatim kod srednjovjekovnih Evropskih astrologa Bonattija(13. vijek), Schoenera i Dariota(16.vijek).

William Lilly i njegovo djelo "Hriscanska Astrologija" zasluzni su u najvecoj mjeri za renesansu horarne astrologije kojoj smo svjedoci. Lilly je "razgovarao" sa drevnim astrolozima ali je adaptirao njihova pravila i znacajno se udaljio od sest vidova sprecavanja perfekcije (kako su bili definisani u tradiciji). Njegove 'nove' forme su nasumicno usvojene u modernoj praksi, obicno u neznanju o tradiciji koja im je prethodila; tome je znacajno doprinijela i cinjenica da su tek nedavno na Engleski jezik prevedeni neki od tekstova navedenih astrologa.

Sprecavanje perfekcije signifikatora je uslovljena prisutnoscu aplikativnog aspekta izmedju signifikatora u horarnom horoskopu; od ovih sest vidova sprecavanja, pet prikazuje treci planet koji se ispreci izmedju signifikatora. Prvi koji cemo razmotriti je 'refracija' i ona obuhvata samo glavne signifikatore.

Refrancija

Dva signifikatora su u aplikativnom aspektu, ali prije nego što dodje do perfekcije, aplicirajući signifikator kreće retrogradno i 'odustaje' od perfekcije. Bonatti ovo opisuje: *'kao npr. kad neko zaustavi galopirajućeg konja povukavši ga za uzde i ne dozvoljavajući mu da trci gdje je namjeravao'*, i sugerise da je jahac izgubio nadu u dostizanje svog cilja, pa se vraća nazad.

Abu Ma'shar, Al Biruni, Dariot i Lilly ovo također nazivaju 'refracijom', dok posljednja dvojica smatraju da se radi o vidu *prohibicije*.

Izbjegavanje

Kada su dva signifikatora u aplikativnom aspektu, ali prije perfekcije planet koji prima aplikaciju prelazi u drugi znak, tako izbjegavajući perfekciju i sprečavajući željeni ishod. Abu Ma'shar i Al Biruni ovo nazivaju izbjegavanjem; Bonatti, Dariot i Lilly kazu da je to *frustracija*.

Abu Ma'shar dodatno kvalifikuje ovu situaciju uvođenjem trećeg planeta u igru; signifikator koji mijenja znak mora aspektirati taj treći planet *nakon* promjene znaka, prije nego što aplicirajući signifikator uspije da ga u tom drugom znaku sustigne.

VE 22* Ca JU 29* Ta SA 0*Li

JU prelazi u Ge i sklapa 120 sa SA prije nego što VE promijeni znak i sklopi 60* sa JU.*

Bonatti opisuje sličnu konstelaciju i kaže da je to kao kada *se ponekad desi u lovu da jedna grupa juri i stize divlju zvijer da je ubije prije nego što to uradi druga grupa; ali druga ipak prestigne prvu i tako je lov prve grupe frustriran.*

On daje i slijedeći primjer:

Postavljeno je pitanje koje se ticalo braka, Li je bila na ASC, VE je bila u Ar u 7. polju, zeći da se pridruzi MA, vladaru 7. polja. Izgledalo je da je MA mora primiti u Ar. Osoba koja je bila opisana MA je imala dobre namjere prema osobi

koja je bila predstavljena VE, sto se ticalo ispunjenja onoga sto je ona htjela i on je vjerovao da radi ono sto je ona od njega trazila. Kako su se stvari razvijale, pojavio se neki drugi cinilac koji nije bio plod njegove zamisli a koji mu se ucinio kao svrsishodniji od braka ili o kome joj nije mogao nista reci(kao sto se cesto desava). I tako je napustio dugo kovane planove i otisao da slijedi novi cilj i sve sto je s njim moglo biti povezano.

Schoener i Dariot govore isto, ali kod Dariota ovo je prikazano kao jedan od dva vida frustracije ili presijecanja svjetlosti planeta. Lilly se vraca opisu, ali onom koji se tice presijecanja svjetlosti. Izgleda da nije smatrao neophodnim da razlikuje ovu specificnu konfiguraciju planeta od njegovog generalnog opisa presijecanja. Stvar o kojoj se pita ionako nece dobro proci kad je jedan od signifikatora u praznom hodu. A ako je to bio MO, horoskop bi ionako mogao biti neprikladan za tumacenje.

Prohibicija

U ovom tipu neuspjeha perfekcije, prema Abu Ma'sharu, dva signifikatora su u aplikativnom aspektu ali treci planet koji stoji izmedju njih je blizi planetu koji prima aplikaciju.

Abu Ma'shar ne uzima u obzir brzine planeta i jednostavno samo konstatuje broj stepeni izmedju signifikatora koji prima aplikaciju i dva aplicirajuca planeta.

Uzmimo npr. da je 'ubaceni' planet (ME) manje udaljen od primaoca aplikacije (SA) nego sto je to aplicirajuci signifikator (MA). To znaci da signifikatori(MA i SA) ne mogu doci do perfekcije aspekta sve dok 'ubaceni' planet (ME) ne aspektira primaoca aplikacije(SA).

Uzmimo da je MA covjek koji zeli da izgradi objekat na svom imanju(SA). On tacno zna kako da to uradi i pripremio je alat i materijal, ali ima problema u nabavci gradjevinske dozvole(ME). Sve dok komisija za prostorno planiranje ne pregleda gradiliste i planove koje covjek ima(ME90*SA), on ne moze da se nada nastavku svoga rada(MA60*SA). Jer propisi zabranjuju gradnju sve dok se ne dobije pristanak nadlezne komisije.

U svom drugom primjeru prohibicije, Abu Ma'shar prikazuje dvije aplicirajuće planete koje su na istoj udaljenosti od primaoca aplikacije, ali se nalaze u različitim znacima. On ne diskutuje o različitim brzinama aplicirajućih planeta i umjesto toga razmatra hijerarhiju aspekata, gdje se aplikacija preko konjunkcije smatra jačom od one koja se ostvaruje preko aspekta.

Ispada da su se naši prethodnici prije pitali "ko je kome bliži" nego "ko će tamo prije stići" (vremenski gledano). To je vjerovatno povezano sa manjom pouzdanosću efemerida prije 1000 godina...

Al Biruni predstavlja iste dvije forme prohibicije kao i Abu Ma'shar, ali je zove 'prevencija'. On koristi izraz 'blize ispunjenju' da bi opisao veću bliskost 'ubacenog' planeta i primaoca aplikacije, što može biti indicija i prostornog i vremenskog mjerenja. Schoener i Dariot također reprodukuju ove dvije forme prohibicije, i govore o "blize konjunkciji" ili aspektu. Njihovi primjeri funkcionisu i prostorno i vremenski, kao i slijedeći Bonattijev primjer:

SO 10*Co Ma 14* Co JU 16*Co

SO i JU su signifikatori. MA se prvi pridružuje JU i ne prestaje da prohibira konjunkciju SO i JU dok ne prodje kraj JU u separaciji. SO aplicira ka JU od onog momenta kada ga MA prodje.

MA će prvi doći do JU ne samo jer je prostorno bliži, nego zato što će ga i vremenski prije aspektirati od SO, pa je ovaj primjer dvosmislen. Ali Bonattijev drugi primjer prohibicije jasno ukazuje na prostorno grupisanje:

MO 4*Aq VE 4* Ar MA 9*Ar

MO i MA su signifikatori. VE prohibira perfekciju između MO i MA jer , i kao je na jednakoj udaljenosti od MA kao i MO, ona aplicira preko konjunkcije koja je jača od MO sekstila.

Medjutim, po nasem modernom shvatanju,MO mora doci do MA prije VE i tako ostvariti perfekciju aplikacije, ali ovo ucenje se tice ekvidistance planeta i hijerarhije aspekata.

Al Biruni napominje da se u njegovo vrijeme astrolozi nisu izjasnjavali o hijerarhiji aspekata,odnsno, o tome koji aspekt je po snazi iza konjunkcije. Dalje, postoji preporuka u Perzijskim izdanjima Al Birunijevog teksta, o selekciji izmedju aplicirajucih planeta na osnovu snage recepcije sa primaocem aplikacije; vjerovatno da bi se koristila u slucaju ako su dva planeta na istoj udaljenosti i apliciraju istom vrstom aspekta.

U drugom poglavlju, pod naslovom "O vracanju svjetlosti i njenom presijecanju"(koje u stvari pruza jos jedan primjer prohibicije) Bonatti ponovo pokazuje kako za njega ima primat prostorno grupisanje planeta:

☉ 12* ☊ 4 15* ♀ 18* ♃

SO i SA su signifikatori. SO aplicira ka SA preko 90, ali JU koji je blizi pridruzivanju sa SA nego SO, aplicira ka njemu preko trigona i presijeca svjetlost koju salje SO do SA. I ovo se zove presijecanje svjetlosti ili vracanje svjetlosti posto SA vraca svjetlost koju je poceo primati od SO i umjesto toga prihvata svjetlost JU koji mu je blizi; jer je JU na 15* svg znaka a SO je samo na 12* svoga znaka.Na ovaj nacin stvar o kojoj se radi moze biti unistena, ili jos uvijek ima nade.*

Izgleda da renesansni autori poput Schoenera i Dariota ne mogu da prate srednjovjekovno shvatanje prostornog grupisanja(kakvo pokazuju Bonatijevi primjeri) pa stoga daju vremenski tacne primjere da poprate definiciju u skladu sa ranijom 'prostornom' tradicijom.

Lilly u potpunosti napusta prostorno grupisanje planeta. Sada razmatrane u kontekstu vremenske blizine aspekata, njegove dvije forme prohibicije preko konjunkcije i aspekta mogu uzeti u obzir mogucnosti prohibicije prouzrokovane brzijim planetom koji dolazi 'otpozadi'.

☉ 6* ♃ 7* ♃ 12* ♃

MA i SA su signifikatori. SO se kreće brže nego MA, ono će preći MA i doći u konjunkciju sa SA prije MA, pri čemu je sve što su MA i SA prethodno označavali sada prohibirano tako što SO prvo ometa MA a onda SA, prije nego što mogu doći u konjunkciju.

U drugom primjeru, Lilly ponovo stavlja MA i SA u Ar a SO na 5* Ge i ono opet, posto je brže od MA, prvo aspektira SA. Ovdje je u stvari aspekt 'uljeza' SO i MA (aplicirajući signifikator) stavljen u drugi plan u odnosu na SO 'konkurentnu' aplikaciju ka primaocu aplikacije, SA. SO će doći do SA prije nego MA.

Interesantan princip koji se može uočiti pri proučavanju tradicionalnog pristupa prohibiciji je da ona sprečava perfekciju dok 'ubaceni' planet ne uđe u fazu separacije sa primacom aplikacije. Prisustvo uljeza ne mora u potpunosti spriječiti perfekciju, već je samo odgoditi (Bonatti jevo "na ovaj način stvar o kojoj se pita može biti uništena ili još uvijek ima nade").

Bonatti je naslovio ovaj dio svog djela "O prohibiciji pridruživanja i zbog čega stvari nekad nisu dovršene". U njegovom prostornom principu, mogućnost potpunog sprečavanja perfekcije (a ne samo odgađanje) može zavisiti od hijerarhije aspekata i recepcije.

Kod Lillyja, to postaje momenat kada se on služi svojim 'potpuno prirodnim ključem za svu astrologiju' da odredi prijateljsku nastrojenost (ili suprotno) planete-uljeza i kvalitet perfekcije u skladu sa stanjem signifikatora i njihovih recepcija.

Abscisija

Abscisija znači 'presijecanje svjetlosti', kada se neki planet ispriječi na određeni način između signifikatora u aplikaciji, presijecajući pri tome svjetlost između njih.

Abu Ma'shar opisuje tri vrste abscisije gdje 'ubaceni' planet presijeca svjetlost između signifikatora aspektirajući a) samo primoca aplikacije b) oba signifikatora c) samo aplicirajućeg signifikatora

Prvi tip a) je prikazan u primjeru br.19 u tabeli, gdje se MA retrogradnim hodom

vraca u prethodni znak i prvi aspektira primaoca aplikacije JU, prije nego sto to ucini VE(aplicirajuci planet). O ovome Abu Ma'shar kaze: *"neocekivana osoba ce omesti namjere osobe koja je postavila pitanje"*.

MA nakon sto je sklopio 90* sa JU, ne aspektira VE.

Primjeri 11 i 15 su u stvari isti, osim sto se retro. MA i ME nisu vratili iz drugog znaka.

Druga vrsta (b) pojavljuje se u primjeru br.16 i podrazumjeva da 'ubaceni' planet kontaktira oba signifikatora. Abu Ma'shar kaze: *"kada se ovo desi, cilj osobe koja pita ce biti promijenjen kada stvar bude gotovo postignuta, i to promjenom njene vlastite volje."*

Treca vrsta (c) je opisana u primjerima 1,9,14 i 17, gdje apliciraju signifikator prvo kontaktira(9 i 17) ili je kontaktiran(1) ili postoji obostrana aplikacija(14) sa planetom koji **nije** primaoc aplikacije(odnosno,signifikator onoga o cemu se pita). Ovdje 'umetnuti' planet ne aspektira primaoca aplikacije.

Primjer br.16 se naizgled slaze sa Abu Ma'sharovom definicijom i abscisije i skupljanja svjetlosti, posto su signifikatori u aplicirajucem aspektu ali obojica prvo kontaktiraju treci, sporiji planet. Kako bi on ovdje napravio razliku?

Moguce rjesenje lezi u rijeci 'gurati' koju koristi da bi opisao kretanje signifikatora koji aplikaciju prima ka trecem, sporijem planetu. Ovo je slicno njegovom objasnjenju perfekcije koja podrazumjeva recepcije, hijerarhiju aspekata ili osnovno dostojanstvo planeta. U primjeru 16 nema jakog osnovnog dostojanstva planeta koje su u igri i nema jake recepcije izmedju SA i signifikatora, ali su aspekti trigon i sekstil. Da li bi ovo bilo dovoljno da Abu Ma'shar procijeni da se radi o skupljanju svjetlosti?

Al Biruni daje samo jednu vrstu abscisije, prvu(a) od Abu Ma'sharove tri. Bonatti opisuje dva tipa.(a) i (b) ali, u oba slucaja,daje primjere gdje ce 'uljez' aspektirati oba signifikatora. Schoener i Dariot cine isto.

Lilly opisuje samo tip (b) i naziva ga frustracijom. Njegov primjer prikazuje kako 'uljez' aspektira oba signifikatora:

ME 10* Ar MA 12* Ar JU 13* Ar

ME i MA su signifikatori, ali MA prvi ulazi u konjunkciju sa JU, pri čemu je ME frustriran u namjeri da udje u konjunkciju sa MA. U pitanjima ovo simbolizuje kao i ono poslovično 'dva psa se kolju, a treci uzme kost.'. Klasicni primjer abscisije je najbolje prikazan primjerom br.18. Lillyjev primjer, po njegovoj definiciji, ne moze biti skupljanje svjetlosti, posto su signifikatori u aplikaciji, ali u krajnjem slucaju on ce se opet osloniti na njegov 'potpuno prirodni kljuc za svu astrologiju' da bi ipak mozda ovdje pronasao perfekciju u završnoj analizi.

Kontrarnost (protivljenje)

Ovo je specifičan tip ometanja karakteriziran retro. kretanjem ometajućeg planeta. Abu Ma'shar opisuje dvije vrste ometanja retro. planetom pod različitim nazivima. To su 'otpor' i 'presijecanje svjetlosti.'

'Otpor' je striktno uslovljeno definisan lakocom/tezinom svakog planeta koji ucestvuje u ometanju. Najlaksi planet(od tri) mora se nalaziti u aplikaciji ka najtezem, dok je treci planet tezi od najlakseg a laksi od najtezeg. Dalje, on mora biti u direktnom hodu u horaru, ali prakticno u prvoj stanici(veoma sporog kretanja) pa kad krene retrogradno, prvo kontaktira najtezi planet(signifikatora koji prima aplikaciju) a onda i najlaksi planet(aplicirajuci signifikator) prije nego sto dodje do perfekcije aspekta medju relevantnim signifikatorima.

MA 10* Sc SA 16* Sc JU 17*Le r

MA i SA su signifikatori u aplikaciji preko konjunkcije. JU,planet laksi od SA ali tezi od MA, se priblizava prvoj stanici na samom ulasku u retro kretanje. Kada krene retrogradno, prvo sklapa 90 sa SA a onda i MA prije nego sto MA udje u konjunkciju sa SA.*

Abu Ma'sharov naglasak je na prvom aspektu aplicirajućeg signifikatora, u ovom primjeru MA, sa 'ubacenim' retro planetom(ovdje JU), iako ovo neophodno slijedi u vremenu aplikaciju JU ka signifikatoru SA(primaoc aplikacije) posto su oba

uslovljeni definicijom 'otpora'. Ovo je takodje prikazano u primjeru 13 u prvoj tabeli.

A sta ako 'ubaceni' retro planet aspektira samo jedan od signifikatora?Evo dvije permutacije prvog primjera:

MA 10* Co SA 16* Sc JU 17* Le

MA i SA su signifikatori u aplikaciji preko konjunkcije. JU kreće retrogradno i sklapa 90 sa SA prije nego što MA sklopi 60* sa SA.*

Ovo je izgleda isto kao i u primjerima 11 i 15 iz prve tabele i u stvari je Abu Ma'sharov primjer 'presijecanja svjetlosti' koje podrazumjeva ucesce retro planete(abscisija) osim sto se 'umetnuti' planet nije vratio iz slijedeceg znaka.

MA 10* Sc SA 16* Co JU 17* Le

MA i SA su signifikatori u aplikaciji preko konjunkcije. JU kreće retrogradno i sklapa 90 sa MA prije nego što MA sklopi 60* sa SA.*

Ovo je izgleda isto kao i primjeri 14 i 17 iz prve tabele i može se smatrati abscisijom (Abu Ma'shar) gdje se u stvari ne postize perfekcija jer je prva aplikacija aplicirajućeg signifikatora ka 'ubacenoj' planeti, a ne ka signifikatoru koji aplikaciju prima, iako su signifikatori bili u aplikaciji.

Naglasak koji Abu Ma'shar stavlja na aspekt koji aplicirajući signifikator prvo sklapa sa 'ubacenim' retrogradnim planetom navodi na zaključak da on temelji interpretaciju na promjeni plana sopstvenom voljom(osoba koja pita) , u ovom slučaju kada je suocena sa pehom ili otporom koji stoji na putu njenoj želji prije nego što dodje do ostvarenja iste.

Bonatti kaže da je ovaj tip ometanja nazvan 'protivljenje' jer je 'umetnuti' planet, lakši i brži od signifikatora koji aplikaciju prima, trebao nastaviti svojim putem ali je umjesto toga uradio suprotno i krenuo retrogradno prema njemu *zbog cega, ako je pitanje postavljeno o nečemu što je izgledalo da će se ostvariti(zbog direktne*

aplikacije signifikatora)...stvar je unistena zbog retrogradnosti.

Posto se ometajuci planet mora retrogradno kretati, ovo ne mogu biti SO ili MO. Drugo, mora postojati planet koji je laksi od njega i tezi od njega, pa ME i SA takodje otpadaju. Ovo ostavlja VE, MA i JU kao jedine planete koje su u stanju da budu retrogradni 'ometaci' po definiciji 'otpora'.

Primjer 12 u prvoj tabeli je klasifikovan kao abscisija, iako izgleda da bi mogao imati veliko pravo da bude nazvan 'protivljenjem'.

Kada dodjemo do Lillija, ne nailazimo na pomen 'protivljenja'. Ali ako sakupimo Lillyjeve komentare o retrogradnom kretanju koje utice na planete pri perfekciji njihovog aspekta, mozemo doci do slijedecih principa:

1. Aplicirajuci planet krece retrogradno - refranacija

2. Primaoc aplikacije retrogradan:

"Kada je planet direktan i na ranijim stepenima, a retrogradni planet na kasnijim stepenima...ovo je losa aplikacija i u zraku pokazuje veliku promjenu; u pitanju naglu/neocekivanu izmjenu.

3. Oba signifikatora retrogradna:

" Kada su obje planete retrogradne...ovo je losa aplikacija, i argument za ili neocekivanu perfekciju ili prekid stvari, u skladu sa signifikacijom koje ove dvije planete imaju.

VE 10* Ta SAr 16* Co MAr 17* Co

Retrogradni MA se spaja sa retro SA a onda sklapa 120 sa VE. Na kraju VE sklapa 120* sa SA.*

Lillyjev sud bi zavisio od signifikacije dva planeta koji se prvo susrecu u retro hodu. Ako su SA i Ve signifikatori, onda MA ometa 'protivljenjem' i posao je prekinut i zeljeni ishod je onemogucen. Ako su VE i MA signifikatori, SA presijeca svjetlost aplicirajucih signifikatora(isto bi bio slucaj da je SA blizi VE i VE sklopi 120* s njim prije nego sto sklopi 120* sa MA).

Al Biruni isto razmatra ovu mogućnost, nazivajući je 'pratilac' jer jedan planet prati drugi u retrogradnom hodu. On kaže da ovdje nema 'vraćanja' (odnosi se na svjetlost, o tome će kasnije biti riječi). Pa ipak, ova konjunkcija, iako nema odbijanja, nije istovjetna onoj u kojoj su planete direktne; mnogo je inferiornija po značaju.

Al Birunijevo 'vraćanje svjetlosti' također ne nalazimo kod Lillyja.

Vraćanje svjetlosti

Kada jedan planet aplicira drugom, on mu šalje svoju svjetlost da bi je ovaj drugi primio. Ovakva aplikacija, ako je neometana, dolje do perfekcije kada planete sklope egzaktan aspekt.

Vraćanje svjetlosti zavisi samo od stanja jednog od signifikatora i ne uključuje treći planet. Po Al Biruniju i Abu Ma'sharu, vraćanje svjetlosti se desava kada je jedan od signifikatora ili retrogradan ili spaljen.

MA 10* Ge JU 12* Le SO 19*Le

MA i JU su signifikatori. MA aplicira ka JU i šalje mu svoju svjetlost. Ali, JU je oslabljen spaljenoscu i vraća svjetlost MA nazad ka MA.

MA 10*Ge JU 12*Ar r SO 19* Le

MA i JU su signifikatori. MA aplicira ka JU i šalje mu svoju svjetlost. Ipak, JU je oslabljen retrogradnoscu i vraća svjetlost MA nazad ka MA.

U oba primjera, stanje signifikatora koji prima aplikaciju onemogućava perfekciju i svjetlost se vraća nazad planetu koji je šalje. Ali se tu ne zavrava. Povratak svjetlosti može da ima dobre ili loše posljedice; dobre, ako postoji recepcija između signifikatora i oni se nalaze u uglovima ili su u sukcedentnim poljima; loše, ako je aplicirajući signifikator onaj koji je retrogradan ili spaljen, i jedan ili oba signifikatora se nalaze u kadentnim poljima.

Iako je perfekcija signifikatora spriječena, i stoga stvar o kojoj je pitanje

postavljeno ispadne drugacije nego sto se nadalo, nasi prethodnici kazu da zavrsetak svega moze biti 'sa poboljsanjem'(Abu Ma'shar), 'sa zadovoljstvom'(Al biruni) i 'dobra i i korisna i sa dobrobiti'(Bonatti).

Bonatti kaze:

Na primjer, JU je u Ar, recimo na 10 ali je retrogradan ili spaljen i na uglu. Uzmimo da je 5* Ar na ASC a MA je na 4* Co na uglu 10. polja, ili je na 4* Aq u sukcedentnom polju. MA je pridruzen JU preko aspekta i prima ga po znaku i povjerava mu svoju dispoziciju i vrlinu, ali JU, posto je retrogradan, ne moze tu vrlinu zadržati. Stoga mu je vraca. I takav povratak je dobar i koristan sa profitom jer je MA na uglu ili u sukcedentnom polju pa moze da zadrži vrlinu koju mu je JU vratio i kasnije cjelokupna vrlina MA ostaje takva da ce stvar o kojoj se pita biti unaprijedjena od njegove vrline i moci.*

Posto je ovakvo vraćanje svjetlosti okarakterisano kao 'dobro i korisno sa profitom' , ono sugerise da se pitalac moze 'izvuci' dostojanstveno i 'u jenom komadu' iz situacije o kojoj je pitanje postavljeno, a u koju je htio da bude umjesan - on je slobodan da ide dalje ka nekom drugom cilju, koji je simbolino prikazan slijedecom aplikacijom njegovog planeta.

Vraćanje svjetlosti takodje moze imati i los ishod - 'sa korupcijom'(Abu Ma'shar), 'destruktivan'(Al Biruni), 'beskorisno, zlo i sa stetom'(Bonatti).

Abu Ma'shar i Al Biruni specifikno prikazuju aplicirajuci signifikator kao spaljen i retrogradan i kadentan, dok je primaoc aplikacije na uglu ili sukcedentan.

MA 4* Co JU 10* Pi SO 12* Co
(ASC 25* Ar, MA kadentan, JU u sukcedentnom polju)

MA i JU su signifikatori. MA aplicira ka JU i salje mu svoju svjetlost. Ali ona je ostecena spaljenoscju MA ,pa JU vraca svjetlost MA sa gubitkom, jer je MA kadentan.

MA 4* Co r JU 3* Ta

MA i JU su signifikatori. Kadentni MA aplicira brzo u sred svog retrogradnog hoda ka JU i salje mu svoju svjetlost. Ali ona je ostecena MA retrogradnoscu, pa mu je JU vraca sa gubitkom, jer je MA kadentan.

Vec pomenuti autori pisu o aplicirajucem signifikatoru kao da je uvijek on vladar ASC i signifikator osobe koja pita, dok je primaoc aplikacije vladar stvari o kojoj se pita.

Time isticu da ce spaljen ili retrogradan vladar ASC biti primoran da primi svoju svjetlost nazad sa losim ishodom. U ovom slucaju klijent je sumnjivi faktor, stvar o kojoj se pita je ispravna.

Bonatti jedino razmatra spaljenost i retrogradnost primaoca aplikacije, dok je kadentan polozej aplicirajuceg signifikatora garant povratka svjetlosti sa gubitkom.

Al Biruni koristi poseban izraz da opise spaljen ili retrogradan signifikator, bilo da se radi o aplicirajucem ili primaocu aplikacije - ona ga naziva "sumnjivim". Ako nesto i obecava, nije u stanju to i da ispuni; ali ovim izrazom on obuhvata i druge potencijalna stanja planeta - detriment, pad, kadentnost, averziju ka ASC, aflikciju od malefika ili generalno pritisak od losih aspekata.

Po njemu, stanje signifikatora moze biti toliko tesko da prevazilazi 'sumnjivo' i ide u potpuno neoperativno.

Abu Ma'shar kaze da ako su oba signifikatora spaljena i kadentna (ne i retrogradna - ovo je Al Birunijev koncept 'pratioca' i ovdje nema povratka svjetlosti) "zahtjev nema ni kraja ni pocetka", tj. ne postoji horarno pitanje koje bi se moglo razmatrati, posto su signifikatori u tako losem stanju - sretan ishod je ovdje nemoguc. Al Biruni smatra da ako su oba signifikatora u losem stanju, onda "od pocetka do kraja nema nicega osim unistenja i propasti."

Bonatti pojasnjava da je i sam polozej signifikatora u kadentnim poljima (nijedan nije spaljen ni retrogradan) dovoljan za vracane svjetlosti sa gubitkom i sprecavanje perfekcije. Evo njegovog primjera:

Uzmi za primjer nekog covjeka koji je imao tovar na svojim ramenima koji nije

mogao da nosi. On ga je dao drugom, a ta osoba mu je tovar vratila. Povratak tereta nije mu bio koristan, nego stetan. I tako, ako je pitanje postavljeno o bilo čemu, stvar je poništena...slabost oba planeta ovo prouzrokuje.

Po Lillyju, spaljen planet prije treba interpretirati nego procjenjivati po snazi ili slabosti; takav planet pokazuje čovjeka koja trpi veliki strah i podčinjen je nekoj moćnoj osobi. Retrogradan planet ukazuje na neočekivanu promjenu u stvarima. Povratak svjetlosti je stopljen sa generalnom procjenom stanja signifikatora koje podrazumijeva i procjenu snage/slabosti i simboličnu interpretaciju.

Prenos svjetlosti

Bonattijeva definicija prijenosa svjetlosti podrazumijeva središnji položaj (između signifikatora) najbrzeg planeta, tako da je on u separaciji od jednog a u aplikaciji sa drugim. Ovo je prvi tip prenosa svjetlosti:

JU 11*Le ME 14* Le VE 16* Li

VE i Ju su signifikatori; ME je u separaciji od JU i u aplikaciji sa VE, prenoseći na taj način svjetlost od JU do VE. Separacija signifikatora upućuje na zaključak da je postojao pokušaj postizanja željenog cilja ali bez uspjeha, i trenutno stvar izgleda izgubljena. Ali ME prenos svjetlosti simbolizuje perfekciju posredstvom treće osobe/okolnosti.

Ovaj prenos između signifikatora u separaciji slaže se sa definicijama koje srećemo kod Abu Ma'shara, Bonattija, Schoenera, i Dariota, koji ne pretpostavljaju aspektualnu vezu između signifikatora.

Al-Biruni uglavnom razmatra prenos između signifikatora koji nisu u aspektu, dok Lillyjeva definicija može da dozvoli separaciju ili nepostojanje aspekta između signifikatora.

Pomenuta četvorica također opisuju drugi tip prenosa svjetlosti:

ME 15* Vi VE 16* Ta JU21* Le

ME i JU su signifikatori koji nisu u aspektu. ME aplicira ka VE i predaje joj svoju svjetlost. Ona onda aplicira ka JU i prenosi svjetlost ME do JU, tako dozvoljavajući perfekciju.

Al Biruni daje jos jedan primjer ovog tipa prenosa izmedju signifikatora koji nisu u aspektu:

ME 15* Vi JU 16* Le VE 17* Sc

ME i JU su signifikatori u averziji. VE je u separaciji od JU i nosi njegovu svjetlost. ME sustize VE i na taj nacin svjetlost JU je prenesena na ME.

Da li ovi isti tipovi prenosa svjetlosti mogu da daju rezultate i kada su signifikatori u aplikaciji?

Primjer br.6 u prvoj tabeli prikazuje takvu situaciju; nijedan od pomenutih astrologa ne porice takvu mogucnost prenosa svjetlosti. Al Biruni spominje aplikaciju signifikatora u jednom primjeru, "ali daleko od konjunkcije".

Schoener, kakav god da je raspored signifikatora, tvrdi da planet koji prenosi svjetlost mora da se pridruzi drugom signifikatoru prije nego sto završi separaciju od prvog.

Cesto je planet koji prenosi svjetlost MO, tako da, u slucaju aplicirajućeg aspekta izmedju glavnih signifikatora, MO kao ko-signifikator moze samo da prikaze perfekciju stvari.

Bonatti ovo ni ne smatra prenosom svjetlosti vec samo jednostavno perfekcijom oba signifikatora osobe koja pita sa signifikatorom predmeta pitanja.

Ako je 'umetnuti' planet brz(kao sto je ME), onda taj treci faktor moze ucestvovati u efektivnijoj perfekciji signifikatora, prema Lillyjevom primjeru:

Neka je SA na 20 Ar, MA na 15* Ar a ME na 16* Ar. Ovdje je ME, brzi planet u separaciji od MA i prenosi vrlinu MA do SA. Ovo moze da bude uradjeno i preko drugog aspekta, kao i preko konjunkcije. I znacenje ovoga u prosudjivanju je*

ovakvo: ako je SA obećao neku stvar, onda će takav čovjek kao što je simbolizovan ME obezbjediti svu pomoć od MA ka SA, pri čemu posao može biti još bolje obavljen.

Izgleda da Lilly nagovještava mogućnost perfekcije signifikatora MA i SA bez ikakve pomoći, ali umijesanost ME pokazuje način na koji ishod može biti uspješnije postignut. Sve će zavisići od toga da li je ME prijatelj ili neprijatelj osobi koja pitanje postavlja.

U drugom tipu prenosa, treći planet postavljen između signifikatora u aplikaciji je prikazan u primjeru br.8 prve tabele. Bonattijev primjer stavlja sve tri planete u isti znak:

ME 15* Vi VE 16* Vi JU 21* Vi

ME i JU su signifikatori.

Ovdje ME aspektira VE, zatim JU, na kraju VE aspektira JU. Ali moglo bi se također tumačiti da ME aplicira ka JU ali je VE na njegovom putu!

Drevni astrolozi se slazu sa idejom da planet predaje svoju svjetlost i vrlinu prvom planetu koji aspektira.

Lilly izbjegava pomen ovakvog prenosa; njegova definicija zahtjeva signifikatore koji su već u separaciji ili u averziji. Gdje su već u aplikaciji, 'umetnuti' planet mora da je u funkciji prenosa svjetlosti. U svakom slučaju, takav planet mora biti podvrgnut analizi u kontekstu podrške/stetnosti koju može donijeti perfekciji signifikatora. U poglavlju koje se tiče 'potpuno prirodnog ključa za svu astrologiju', Lilly traži od nas da razmotrimo polje kojim 'umetnuti' planet vlada, da bi na taj način procijenili da li će taj planet pomoći/spriječiti stvar o kojoj se pita.

Skupljanje svjetlosti

Skupljanje svjetlosti se desava kada oba signifikatora apliciraju prema trećem, superiornijem planetu koji se kreće sporije od oba signifikatora. On ima ulogu sakupljača svjetlosti i na taj način dolazi do perfekcije preko treće osobe/stvari.

ME15* Vi JU 21* Li SA 22* Ge

ME i JU su signifikatori u averziji. Oba apliciraju ka SA koji skuplja njihovu svjetlost i donosi zeljeni ishod.

Al Biruni dozvoljava i sakupljanje svjetlosti i kada su signifikatori vec u aplikaciji. Lilly dozvoljava 'sakupljanje' samo kad signifikatori nisu u aspektu ili kad su u separaciji ali slijedeci svoj 'kljuc za citavu astrologiju' slucaj sakupljanja svjetlosti kada su signifikatori u aplikaciji opet zavisi od toga da li je 'sakupljac' prijatelj ili neprijatelj osobi koja pita.

Recepcije

Bonatti klasifikuje lakocu perfekcije prema slijedecim uslovima koji se javljaju pri recepciji po znaku/egzaltaciji:

- 1.) lako i cvrsto postignuta bez napora kad signifikator aplicira preko 60* ili 120* sa recepcijom
- 2.) brzo, mozda neocekivano postignuta bez napora kada signifikator aplicira preko 120* bez recepcije
- 3.) postignuta zalaganjem i entuzijazmom kada signifikator aplicira preko 90* sa recepcijom ili preko 60* bez recepcije
- 4.) sa zalaganjem, entuzijazmom ali sada uz upornost, naprezanje i neprilike , kada signifikator aplicira preko 180* sa recepcijom, ili preko 90* bez recepcije
- 5.) tesko ili nikad postignuta, iako nakon najveceg zalaganja i truda, pracena nespokojsvom i tugom, i uz ocaj za prijatelje i voljene, kada signifikator aplicira preko 180* bez recepcije

U okviru tradicije razliciti pogledi su izrazeni i raspravljani po pitanju neophodnosti recepcije u perfekciji, kao sto Masha'llah i Al Biruni izgleda sugerisu.

Bonatti tvrdi, npr. u slucaju prenosa svjetlosti, da 'prenosnik' mora biti primljen od prvog signifikatora da bi mu ovaj predao svoju svjetlost i vrlinu, koji je onda nosi drugom signifikatoru i tako donosi perfekciju pod uslovom da sada 'prenosnik'

prima drugi signifikator u svoj domicil ili egzaltaciju ili kombinaciju dva manja osnovna dostojanstva. Slicno tome, u sakupljanju svjetlosti 'kolektor' mora primiti onaj signifikator koji mu prvi aplicira a isti 'kolektor' mora biti primljen od drugog signifikatora kada ovaj sklopi egzaktan aspekt s njim. Ipak, on priznaje da njegovi izvori nisu po tom pitanju jasni koliko bi on to zelio i stoga prihvata "posto su te osobe bile mudrije od mene, njihova učenja trebaju biti podrzana kakva god da je njihova namjera bila."

Arapska tradicija ne zahtjeva nedvosmisleno recepciju da bi doslo do perfekcije.

Lilly o kvalitetu perfekcije

1.) perfekcija konjunkcijom na uglu sugerise lako postizanje zeljenog cilja, cak i ranije ako su signifikatori brzog kretanja i esencijalno i slucajno jaki. Duze vrijeme je potrebno sa signifikatorima u sukcedentnim poljima, a sa teskocom i borbom ako su u kadentnim poljima

2.) signifikatori u aplikaciji preko 90* ali esencijalno dostojanstveni i iz dobrih polja mogu dovesti do perfekcije, inace ne (osim ako nisu u jakoj recepciji - pretpostavlja se)

3.) signifikatori u aplikaciji preko 180* završavaju stvar jedino ako su o uzajamnoj recepciji i uz dodatnu pomoc prenosa svjetlosti. Ali ako ne, Lilly kaze:

Rijetko sam vidio da je ista doslo do perfekcije preko opozicije, a klijentu bi bilo bolje da je stvar bila ponistena. Jer, ako se pitanje ticalo braka, supruznici su se rijetko slagali...a ako je pitanje bilo o novcu, pitalac je, istina, dobio svoj novac ali ga je kostalo vise da ga dobije sudskim putem nego sto je dug bio vrijedan.

Autor teksta: Cor Scorpii

Tekstove iz tradicionalne astrologije možete naći na:

www.natasakaralic.com

www.tradicionalnaastrologija.com

www.horarnaastrologija.com